

КЮПИ

№ 2

ЯНВАР 1978

- Адэ, Абгонбала, «Жигули»ни неjlэдин?
— Сатдым. Бунун неч нэjини апара билмирлэр, мэн өлүм!
— Эй, братец, куда девал свои «Жигули»?
— Продал. Осла-то не «разденешь»!

- Инсан һајаты телеграма охшайыр.
- Нйя?
- Онуи кими көдөк вә сөһләрлә долудур.

— Огдунуз Јамаи төрбијәсиздир! Мөндөн сорушур, рәгс еләмәк бачарырсанмы?
— Бурада на пис шеј вар ки?
— Ахы, о, бушу мөн рәгс елдәндөн соира сорушур!

— Никаһ б'ән гурбанлар тәләб едир, мәнним азиям. Мисал үчүни, биз евләндәндән соира сөн һәр күн хәрәк һазырламысан.
— Әлбәтте, азиям, сөн дә һәр күн ону Јемәлисан.

Профессор Јавашдан, Јекһәсәт сәслә мүнәзира охујур. Бирдән дәл чәркәдән кимсә дејир:

- Зәһмәт олмаса, бир аз баркәдән даимшыи!
- Багшылајын,—деја профессор үз истајыр.— Мән билмирдим ки, мүнәзираәм гулаг асан вар...

— Бабачан, сөнии Јадымдадырмы һајатында биринчи һансы гызы өмшүсән?
— Мөнии һеч ахырынчы да Јадымда дејил.

— Әзиям, ад күнүз мүнәсибәтлә сөни төбрик едирәм. Онун үчүни дә балача бир сүприсиз һазырламышам.
— Марағлыдыр, тез кәстөр көрүи һәдир?
— Бир дөгнә көзлә. Инди кейјирәм бахарсан.

ЧАЈАН, 1977-чи ил.

ОНСУЗ ДА ӨВРӨНЧӨЛИЈИК

Агсу райоундаки Низами адына колхозун сәдри Бөјүккиси Өмөрөв кабинетда отуруб дөрин фикрә кетмишид.

Бу вахт колхозун баш мүнәсиби Фәда Чөлилов ичәри кириб сәдрә јән алады:

— Бөјүккиси ләлә, бәс сөн бағачычларыи јыгынчагына кетмәмисән?

Сәдр мәтәмматдым баш мүнәсибин үзүнә бәхди, сөнә фикрли һалда дилләнди:

— Әши, сән нә данышырсән! На јыгынчағ-бәзләгидир! Мөнии өз дәрәди өзүмә бәсидр, адам арасына чыкмаға һалым јохдур.—О бир ан фикрләшиб, сөзүнү дөјиши.—Инди ки мәсләһәт билирсән, кәдәк дә. Соира дөјәрләр Бөјүккиси бөјүклүк елајыр. Бир о кагыз-кугазларыны кәтәр бахаг. Ишдир, данышмағ ләзлим кәлсә кәдәк сөз тәләпәгәм!..

— Бөјүккиси ләлә, кагыз-кугазы кейјәлирсән! Куја азиятләндән хабарин јохдур! Билмирсән ки, тәсәдүрүфатымызсын асәс сәһәси олән

пәмбыгчылыкта ишимиз нәчәдир? Кечән ил 470 тон әвәзинә чәми 183 тон пәмбыг јыгыншыг. Көз дөјәмәсин, мәшәлләһ, пләны зур-түт 39 фәиз...

Сәдр мүнәсибин сөзүнү кәсди:
— Ај Фәда, ния јәрәмизын көзүнү гопарырсән! Не үчүн сөн азияны ачан кими елә пәмбыгдан бәшләјирсән! Мәкәр һејвәндәрлигдан, тахылчылыгдан данышсан дилин гурујар?

Мүнәсиб бич-бич күлүмсүнүб әләвә етди:
— Ај сәдр, елә данышырсән ки, куја о саһәләрдә дағы дағ устә гојмушуг. Һәр инәкдән зур-түт 834 килограм суд адыгымызсы унутму сән! Һәр һектардан да 13 сентнер тахыл кәтүрдүүмүз јәдидән чыкыб! Дөвләтә тахыл сатышына дәнр өһәдәлијн кәсирдә гојдугумуз сөнә мәһлул дејил! Еһ, бу һәлә һарасыдыр!.. Бәс ону дөмирсан, 600 һектар әвәзинә чәмиси 400 һектар јердә сапин апармышыг. Гоншұларымыз пәмбыг үчүн гыш шумуну чыхарыб әрхајын

- Мөнии арвадым, апләм вә 22 айыг ушагыи вар.
- Евикимдә биздән башға һәр чүр һәшәрәт вар.
- Автомобил апләг үчүн чәкдијим фикрдән, алтун-түссәдән мән өз сәһнәтими тамәмилә дағым-дым.
- Бүтүн һајатым дәмим әлтында кечмишдир.
- Ондан һәјәсызлыг вә истеһзә етмәк ијн кәлп.
- Мән ганулла хәстәјәм.
- Бу мөнизидә мән ачағ арвадла јашајырам.
- Хәсијәтче мән јолакәтмәзәм, онун үчүн өз әрмидән башға һеч кәслә јашајырам.
- Белә кичик мөнизидә арвадымла јашамағ мүмкүн олмәдыгы үчүн арылдым.
- Тәзә мөнизидә мүнәтәзәм сүрәтдә ләззәтлә әснәјир вә јатырам.
- Мән вә арвадым јашлыгым, әрјү мөнизил әләб әдам олмәг истајырик.
- Арвадым үч дөфә боззә операсијәсы кечириб, ондан соира биздиз 3 ушагымыз олуб.

- Мән нәнкии аңам, онун арвадыам, һәм дә гәдәнам.
- Сакит океанда палчыг вулканыларынын олма-сыны нәзәрә апараг, биздиз диварлар уча билер-ләр вә оныларын алтында гала билерик.
- Јатмағ һартуу олмәдән кәчә нөвбәтчијимдә олурәм.
- Мәна јахшы гуллуғ едилмәлидир, чүнкии мән субајам.
- Мән она көрә әрә кетдим ки, бир-биримизә гуллуғ етмәк вә бахмаға өлтијәчымыз вар иди.
- Бу кестерилән үнәвәндә мән гардашларым вә онларыи арвадлары илә јашајырам.
- Телефон мәна идрәләминиз башчыларына: «Көрүрсүнүзми, мән дә адамәм!»—мә'рузә етмәк үчүн ләзидим.
- Гоншұмун үзүндә вөрәм хәстәлијн јоғ, чапыг вар.
- 8 ушагымыз олдуғү үчүн биз евләнимиз.

Әризә вә шикәјәтләрдән топлајаны:
Адил БӘДӘЛӨВ

— Буна нә олду!
— һеч нә! Мән она шорбаны үмүми газандан вермишдим.

— Что с ним?
— Я ему дал суп из общаго котла.

Рөссам И. ГӘРИБ

Тејмур МӨММӘДӨВ

ЛУЛУШГУЛУ ВӘ БАЧОФЛУ

ГЕЈРИ-АДИ НОВЕЛЛА

Онун ады Гулу иди, амма һамы Лүлүшгулу чағырырды. Јәгин, билдиниз ния көрә. Дүз тапдыныз. Лүлүшгулу әрјү чүр вуранды. Адыг вахты олмады. Амма бир нәфәр данышчы ки, һачанса Лүлүшгулу гөшнөринә чыкыб, танымајыб. Дејиб аја, бу ким ола Лүлүшгулуја охшайыр? Сән дөтә, киши ајыгымыш. Шаһ атонан, ичәмәндә әдам ичә дә әдам олармыш!..
Но исе, бу тәсәдүфдән савајы Лүлүшгулулу лүд көрмәјән олмајыб. Дејиләр, олгу тутулмушуду, инди бұрахыблар, о да Лүлүшгулудан керн галыыр. Ачағ ата-оғул бир јердә ичмирләр. Һәрәнин өз адыни, өз чүру, өз мөксәни вар. Сорша билерсиз, сән артист адамсан, Лүлүшгулулу һардан таныјырсән? Тохтајын, бу саат әрә еләјим!..

Киноја чәкилмәк үчүн мәнә бир кефил ролу тапшырдылар. Фикр мәни кәтүрдү: «Бу ролу нәчә ојнајачағам?». Ахы, өмүрүдә дилимә спиртли ички дөјәмәишиди. Арағын-чагырын нәш'әси нәчә олур, билмирдим. Бирдән Јадыма Лүлүшгулу дүшүдү. Ролумун әсил прототиби о ола биләрди. «Елә онуча өјрәнсәм, кифәјәтдир»,—дедим. Бушүмчү бугөв бир күнүмү сәф еләдим.

Лүлүшгулу нәчә шарәб дүканына, бүфетә, павилјона кириб-чыкхандан соира, нәһајәт, кефинин дохсан доғуз вурән вахты өзүнү бир «галјаналты»ја салды. Билмәдим, ады «Мәзә» иди, јохса «Тәзә» иди. Әлбәтте, бушүн Лүлүшгулуја дәхли јохдур. О, бир парч пивә суздүрүб, јункулчәк сәндәләјәркә дәјирми масалардан биринә јән алады. Учабол, азачыг доңгар көрүнән бир кәччә чәнәси овчунда һәммин масаја дирексәклиниң папирос чәкидир. Галын түстү ичәриндә сифәти гәра-боз рәнкә чалырды, көзләри хумарланырды.

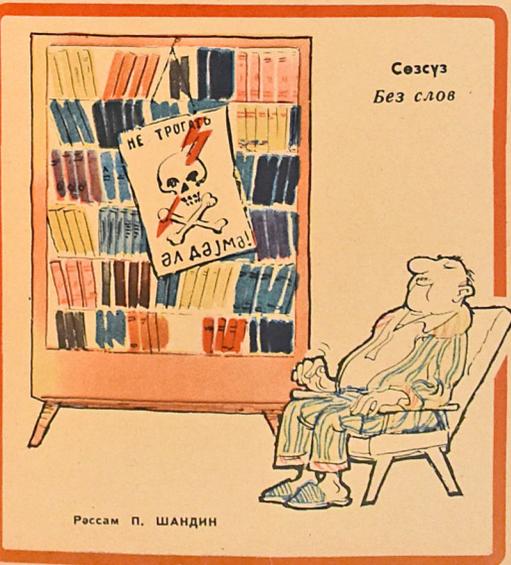
— Ахшымыи хејр, бачоғлу,—деја Лүлүшгулу ону саламлады.

Кәччә диксинди:
— Чортуму пөзәсан дә, әләјексәләм, беш дә адыг!
Лүлүшгулу бир чимдик дүз кәтүрүб парчыи доғадәјиринә гојду, бир чимдик дә ичнә чырды, соира пивәсини при гүртүмларла бир-нәфәс ичди.

— Оххәј, Јеизидә дө'нәт!—деја элинин далы илә ағзыны сиңди. Кәччә дә өз парчыны бошадларағ мьызылды илә дилләнди:
— Әһсе!и Сәфәрәлинин пивәси әнтгәдир. Чоқ күман һеч ичмә-нисән бундан.

Сөзүз

Без слов

Рөссам П. ШАНДИН

— Дүз танымысә, бачоғлу, елә оярдан хәтримә дүшүдү. Мөникиши ширин чяхырды. Чаған вахты чоқ ичмишәм пивә. Вер габыны до-дурум,—деја Лүлүшгулу элини бош парча узатдымағ, кәчч ону ба-гадла.

— Гојмарәм, Әтаға чәдди! Мән сөнии кичијини!..
О, бошамыш габырыи көтүрүб пиштахтаја тәрәф Јөнәлди. Чоқ чәкмәдән масаныи үстүнә ики јүз-јүз араг, ики парч көпүкү пивә гојуду.

— Ич, дәјдәј, нушчаным!—деја кәчч, гүррәләнәрәк Лүлүшгу-луја бахды.—Бир аз таныш кәлирсән е, мәнә. Гарда көрүшмә сөни билмирәм... Јатмамысан?

— Јох, ала, ағзымы хејрлијә ач. Бир дә әһли-һалы танымаға нә вар, бачоғлу!—деја Лүлүшгулу көзүнү гыжыб һәмсөбәтии нә-зәр салды.

— Мән Чәмбәрәкәндәнәм. Сөкүлөндән соира евикимз көчдүк Мик... Мик... Микрорајона.
— Дејирәм ахы, Јәгин елә Чәмбәрәкәндә көрүшмә сөни.
— Буна бах, бачоғлу, сөнии дә елә Јөр-Јөндәнин танышдыи мәнә. Гәр нә... Ичәк буну тәзә танышлыгыи сағлыгыи...
— Сағ ол.

— Стәкәнар чыкилдәди, арағлар атылды... парчлар тоғтушуду, пивәлар ичиди!..

— Лүлүшгулуи әлли Јашы ачағ оларды, амма чоқ гоча көрү-нүрдү. Саң-сағгалды ағ-сарымтыл рәнкәдә, үзүнү дөдәрн гирым-гы-рышыи иди. Онсуз да пис көрән хырда көзләри о гарда чухура дүш-мүшуду ки, ағыны-гарасыны севмәк олмурдү.

— Лүлүшгулу бир синәрет јадырдыр тәзә достундан сорушду:
— Сән һансы тәрәфдә олурсән, бачоғлу?

— Микрорајонада.
— Икәнсыда?
— Дөрдәдә.
— Дөрдәдә? Адә, мән дә дөрдәдәм ки!.. Буну дә ичкә сөнии сағ-лыгыи!..

— Олмаз, Әтаға чәдди! Сөнии сағлыгыи. Дәјән, нохуд алым, кәлирәм.

— Кәччин чыкмысы илә гәјтмәсы бир олду. Бармағ галынылыгидә узун кағыз дүлаларыи масаныи үстүнә туллады.

— Лүлүшгулу овчунә төкдүкү нохудларыи ағзына арағар доңгуд-данды:

— Хәчаләт верирсән, бачоғлу, кәл бир сөни маң еләјим.
— Мән дә сәни...

— Опушдүрүр. Кәчч сорушду:
— Бир нәфәр таныјырам, саңа Јамаи охшайыр. Отлун вар?

— Адым вар, өзү Јох. Сәһәр теһдан мән кәдәлдә о, Јатмыш олу, кәчч мән Јатандан соира о кәлир. Геч үзүнү көрүрәм ки, билем вар, јох?...—деја Лүлүшгулу доғадларыи буладу...
— Фикр чәкма, Әтаға чәдди! Мән дә атамы көрдүјүм Јадымдан чыкыб. Устадыр, кәчч-күндүз газаыи мөничүм, мән дә бала-бала вурӯрам өзүмчүн. Дәјдә! Микрорајонада һансы тәрәфдә олурсән?

— Дөрдүнчү илә биринчи... Јох, биринчи илә дөрдүнчүнүн кәшидији јердә. Атан устадыр, дејирсән...

Чаған севинчәк онун сөзүнү кәсди:

— Мән дә орда олурәм ки! Әтаға чәдди, гоншұлуғ! Ағзыныи сују вә мөзүнүн јашы илә онун сир-сифәтии икәлдәти.

— Агламаң на үчүн? Ичмәк ләзимиңи. Ичмәк!—деја кәчч го-луну Лүлүшгулуиуи бојуна салаарағ, пивә парчыны көтүрүб онун ағзына јахшылашдырды.

— Лүлүшгулу бир-киши гүртүн ичнб дејди:
— Бу вахтачан олғуму белә өпдүлүн олмајыб!..

— Ата-оғул арасында пәрдә јахшы шејдир. Геч мән дә атамы белә өшмәмишидәм.

— Сән һансы мәнәлләдә олурсән, дәјдәј?
— 675-чидә.

— 675 биздиз мәнәлләдә ки!..
— Адә, гоншұлуғ ки.

— Јахан гоншұлуғумдан дә јахшыдыр...
Лүлүшгулу пивәни сөн дәмласыначан ичмәк үчүн башымы ар-хаја әдилкә аз галды јыкмышыи, тәзә доҗу ону күчлә сахлады.

— Горхма, бачоғлу, һала кефил дөјиләм.

— Адымы дөмөјидән чоҳдан таныјырсән мөни?
— Сән мөничүн бачоғлусән, вәсәләм! Бир бачмы варды, рәһ-мәт өләнларина, ана иди мәнә. Онунчун дә олғумун адыны гојдүм Бачоғлу. Бу абчуну дә ичәк, соира кедирик олурсән?

— Бура бах, дедим 675-чи мәнәлләдә олурсән?
— Һә!

— Мән орда 3-чү блокдајам, бәс сән?
— Адә, лап пәл-гоншұлуғ ки! Мән дә 3-чү блокда олурәм.

— Дәјдәј, дала ичмә, пивә сөни корлады, арағ ич, ајыл.

— Мән кефиләм? Ушағыи бирн! Мән бир дөфәјә он ики круш-ка ичнб, бешинчи мәртәбәјә гаҗа-гаҗа чыхырам.

— Бешинч мәртәбәдә олурсән?
— Һә... Бир дөфә чашмышдым, кедиб гоншұнун мөзислиинә кир-дим, горхдулар. Онларыны 47-дир, бизимки 48...
— 48 ала билмәз. Сән 47-дә оларсан...
— Бура бах, бачоғлу, доламсан мөни? Дедим ки, мән олурәм 675-чи мәнәллә, 3-чү блок, 5-чи мәртәбә, 48-чи мәнәллә.

— Мән дә орда олурәм билә дејиди. Әтаға чәдди!
Лүлүшгулу фровәни сәна бил јуҳдан ајылды. Хырда, булашыг көзларыи кениш ачыб, гәрнәнсындәкы кәччә диғитләдә бахды.

— Дәјән!.. дәјән!.. Сән мөнии оғлум Бачоғлу көпәкоғлусән?!
— Сән дә мөнии атам Гулдусән?
— Адә, үзүнү көрәк, ај Бачоғлу. Кәл бир маң еләјим сөни!—деја Лүлүшгулу голларыи кениш ачды, ләкин мүнәвәтиини итир-дијидән Јерә сәраланды. Бачоғлу атасыны гүтмәг истәркән о да онун үстүнә јыкмылды... Әтрафдакылар гәһгәһ чөкиб күлүшүләр...
...Инди мән кинода чөкилчөк ролуа там һазыр идим. Ички-нини, сәрхошлудгун һәјәтдә нәләр төрәтдијини көзүмлә көрүшүдәм.

Мәнәсү
Јох,
Мүнәшү
Ҷоғс

Әлбир оланлар

Соучастники

Россам В. ТАТАРИНЦЕВ

КИОПИ

№ 2 (614)

1952-чи ИЛДӘН ЧЫХЫР

«Коммунист» гәзетинин
нәшри

Баш редактор

Салам Гәдирзаде

Редаксия һе'әти:

Рүфәт Әһмәдзаде
(Баш редактор мұавини)

Нәриман Зәйналов
Нәчәфгулу Исмајилов

(Баш редактор)

Гулам Мәммәдли
Сүлејман Рүстәм
Зәһид һүсейнзаде

БИЗИМ ҮНВАНЫМЫЗ:

370601

БАНЫ, ГОГОЛ КҮЧӘСИ №6,
ҮЧҮНҮК МӘРТӘБА

ТЕЛЕФОНЛАР:

93-62-22

93-78-08

93-77-65

ФГ 08025, Сифарини № 8004.
Истәһсалата верилмишдир:
30. 12. 1977.
Абуне гижәти:
8 алыгы: 1 м. 80 гәп.
Мага: форматы 70x108/16.
Һәҗми—1,4 чал ырагы.
Тиражи 124143.
Чапә икәләмиши:
19. 1. 1978.
Баны шәһәри «Коммунист»
нәшриятинин мәтбәси.

Баку

Азербайджанская
ССР, сатирический
журнал «КИРПИ»
(«ЕЖ») на азербай-
джанском языке.

Индекс 76414

Гижәти 15 гәпик.